

Miercuri, 13 Mai, 2026

Odovania Înjumătățirii Cincizecimii

Sf. Mc. Glicheria; Sf. Serghie Mărturisitorul

(Dezlegare la pește)

Faptele Apostolilor 13

¹³ Și plecând cu corabia de la Pafos, Pavel și cei împreună cu el au venit la Perga Pamfiliei. Iar Ioan, despărțindu-se de ei, s'a întors la Ierusalim.

¹⁴ Iar ei, trecând de Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei¹; și intrând în sinagogă într'o zi de sâmbătă, s'au așezat.

¹⁵ Și după citirea legii și a profetiilor, mai-marii sinagogii au trimis la ei, zicându-le: Bărbați frați, dacă aveți vreun cuvânt de mângâiere către popor, vorbiți!

¹⁶ Și ridicându-se Pavel și făcându-le semn cu mâna, a zis: „Bărbați israeliți și voi, cei temători de Dumnezeu², ascultați:

¹⁷ Dumnezeuul acestui popor al lui Israel i-a ales pe părinții noștri,

---

¹ Pisidia, regiune muntoasă în Asia Mică.

² Pavel are două categorii de ascultători: evrei prin naștere, pe de-o parte, și „temători de Dumnezeu”, asemenea lui Corneliu sutașul (FA 10, 2), pe de alta.

și pe popor l-a înălțat când era străin pe pământul Egiptului, și cu braț înalt i-a scos de acolo.

¹⁸ Și vreme ca de patruzeci de ani i-a hrănit³ în pustie.

¹⁹ Și nimicind șapte neamuri în țara Canaanului, pământul acela l-a dat lor spre moștenire.

²⁰ Și după acestea, ca la patru sute cincizeci de ani, le-a dat judecători, până la Samuel profetul.

²¹ Și după aceea au cerut rege și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, bărbat din seminția lui Veniamin, timp de patruzeci de ani.

²² Și înlăturându-l, le-a ridicat rege pe David, despre care a zis,

---

³ În manuscrisele grecești există și o variantă (adoptată de unii traducători români și occidentali): „le-a răbdat năravurile”. Aceasta, datorită apropierii grafice dintre două cuvinte: **tropoforéo** = a suporta comportamentul cuiva, și **trofoforéo** = a hrăni. Opțiunea de față e determinată de context: hrănirea în pustie face parte din seria binefacerilor lui Dumnezeu față de Israel.

mărturisind: **Aflatu-l-am pe David al lui Iesei, bărbat după inima Mea, care va face toate voile Mele.**

²³ Din urmașii acestuia i-a adus Dumnezeu lui Israel un Mântuitor, potrivit făgăduinței, pe Iisus.

²⁴ Încă înainte de venirea Lui, Ioan propovăduise botezul pocăinței la tot poporul lui Israel.

Ioan 6

⁵ Deci ridicându-și Iisus ochii și văzând că mulțime multă vine la El, a zis către Filip: „De unde vom cumpăra pâine ca să mâncăm aceștia?”

⁶ Dar pe aceasta i-o spunea ca să-l încerce, că El știa ce avea să facă.

⁷ Filip i-a răspuns: „De două sute de dinari nu va ajunge pâinea ca să ia fiecare câte puțin...”.

⁸ Și i-a zis unul dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru:

⁹ „Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt ele la atâția?...”.

¹⁰ Și a zis Iisus: „Faceți-i pe oameni să se așeze”. Și era iarbă multă în acel loc. Deci s’au așezat bărbații, în număr ca la cinci mii⁴.

---

⁴ După obiceiul oriental, numai bărbații ședeau jos, în timp ce femeile și copiii rămâneau în picioare și, la rândul

¹¹ Și Iisus a luat pâinile și, mulțumind, a dat ucenicilor; iar ucenicii, celor ce ședeau; asemenea și din pești, cât au vrut aceștia.

¹² Iar după ce s’au săturat, le-a zis ucenicilor Săi: „Adunați fărâmiturile care au rămas, ca să nu se piardă ceva”.

¹³ Deci au adunat și au umplut douăsprezece coșuri de fărâmituri care au rămas din cele cinci pâini de orz de la cei ce mâncaseră.

¹⁴ Iar oamenii, văzând minunea pe care a făcut-o, ziceau: „Acesta este într’adevăr Profetul care va să vină în lumel!...”.

---

lor, primeau hrana de la capii de familie. Așa se explică și de ce la Mt 14, 13-21, Mc 6, 32-44 și Lc 9, 10-17 numărul celor hrăniți este calculat după acela al bărbaților.

Tâlcuire

Ucenicii au zis către Domnul să dea drumul mulțimilor ca să se ducă prin sate, să-și cumpere de mâncare. Domnul însă le-a spus: „N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce” (Mt. 14, 16). Aceasta s-a întâmplat înainte de minunea săturării celor cinci mii de oameni, afară de femei și de copii, cu cinci pâini și doi pești. Această întâmplare, cu o deosebită însemnătate în viața Domnului, ne înfățișează încă o lecție. Mulțimea aceea închipuie omenirea ce flămânzește și însetează de adevăr. Atunci când Domnul a zis către Apostoli: „Dați-le voi să mănânce”, prin asta le-a prezis felul în care aveau să slujească mai apoi neamul omenesc: hrănindu-l cu adevăr. Apostolii au săvârșit această lucrare în vremea lor; iar pentru vremurile următoare au încredințat această slujire păstorilor Bisericii, urmașii lor. Și către păstorii din ziua de azi grăiește Domnul: „Voi să hrăniți poporul vostru”. Iar datorita de conștiință a păstorilor e să se țină de îndatorirea lor: să hrănească poporul cu adevăr. În biserică trebuie să se audă limpe-

de propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu. Ce fel de păstori sunt păstorii care tac? Și mulți dintre ei tac, tac înaintea lumii. Dar nu se poate spune că asta se întâmplă fiindcă ei n-au credință în inimă: de vină este lipsa de pătrundere, obiceiul prost. Oricum, asta nu îi îndreptățește.⁵

---

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.